Thi saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.

HYRDEN

"JEG ER DEN GODE HYRDE." — Joh. 10, 11.

Den som tror paa ham, bliver ikke dømt; den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.

13de aargang. Winnipeg, Manitoba, Andet Nr. i August 1937 Nr. 14

JOH. 13, 34—35.

av

Pastor O. J. Marken.

Et nyt bud gir jeg eder, at I ska elske hverandre; likesom jeg har elsket eder, ska ogsaa I elske hverandre. Derpaa ska. alle kjenne at I er mine discipler, om I har innbyrdes kjerlighet.

Vi hensættes i denne del av Johannes evangeliet til den sidste aften i Jesu liv. Det var just da Jesus aapenbarede den inderlige kjerlighet han har i sit rike hjerte til sine. "Likesom han hadde elsket sine egne som var i verden, saa elsket han dem indtil enden." v. I. Og for at gi dem et synligt bevis paa sin tjenende kjerlighet, staar han op fra bordet, hvor han med sine 12 hadde spist paaskelammet og indstiftet nadverden, lægger av sig sin usyede kjortel, binder om sig et forklæde, slaar vand i et fat og vasker disciplenes føtter, Judas med. Hvorfor gjør han det? For at gi dem et efterføllesvardigt eksempel. "Har nu jeg, eders mester og herre, vasket eders føtter, saa er ogsaa I skyldige at vaske hverandres føtter" v. 14. Derpaa blev foræderen Judas aapenbart av Jesus og av hamm paaskyndet til at utføre sin sataniske handling. "Hvad du gjør, det gjør snart!" "Da han hadde faat stykket, gik han straks ut, og det var nat."

Da Judas var gaaet **ut i natten,** vender Jesus sig til de elleve og sier: "Nu er menneskesønnen herliggjort, og Gud er herliggjort i ham." Læs versene 31 til 33. Saa kommer disse to vers som er dagens evangelium. Disse to vers inneholder

Kjerlighetsbudet.

Jesus kaller det "et nyt bud." I det gamle testamente var det vel talt om at elske sin neste som sig selv. 3 Mos. 19, 18. Men ordet "neste" blandt jødene blev tydet. saa: "Elsk dit folks barn." I Jesus blev kjerlighetsbudet et nyt bud. Alle mennesker er vor neste, ven saavel som fiende. Jesus sier: "Elsk eders fiender, velsign dem som forbander eder, gjør vel mot dem som hater eder, og bed for dem som forfølger eder, for at I kan bli eders Faders barn som er i himmelen. Mat. 5, 44—45.

Den kristne har faat noget av Jesu sindelag. Guds kjerlighet er utøst i deres hjerte ved Jesu Aand som er dem given. Han elsker ikke bare sine egne men alle, endog sine fiender. Stel dig under korset, hvor din døende frelser henger, og hvor han beder: "Fader forlat dem; ti de vet ikke hvad de gjør."

Men vor tekst idag handler i særdeleshet om broderkjerlighet. Det forunderlige hjerteforhold som binder de troende sammen.

Da den lille discipelflok var "renset" ved at Judas gik ut fra dem, "ut i natten", vender Jesus sig til de andre med den formanning at nu maa de holde sammen i inderlig broderkjerlighet. Kilden til broderkjerligheten er Jesus. Apostelen Johannes sier: "I dette er kjerligheten, ikke at vi har elsket Gud men at Gud har elsket os og sendt sin søn til soning for vore synder." 1. Joh. 4, 10.

De krisne er født paa ny, har faat et nyt aandelig liv. Dette liv bestaar i kjerlighet til Gud og kjerlighet til brødrene. "Vi vet vi er overgaat fra døden til livet, fordi vi elsker brødrene." 1. Joh. 1, 14. Det er det aandelige slegtskapsforhold som de kristne staar i til hverandre som gjør dem til ett i Kristus, og som aandet er kjerlighet. "Ett legeme og en Aand, likesom I er kaldede med ett haap i eders kald; een Herre, een Gud og alles fader, han som er over alle og gjennem eder alle og i eder alle." Ef. 4, 4—6. Det er sterke baand som binder de troende sammen og størst av **dem er kjerligheten.**

Broderkjerligheten er de kristnes **merke.** "Derpaa ska alle kjende at I er mine discipler om I har indbyrdes kjerlighet." I den første kristne tid synes det som om broderkjerligheten var mere egte og ren, mere brendende, end den blev senerehen; ti forfølgelsens forferdelige farer bandt de troende mere sammen i kjerlighet til hverandre.

Dette kjendemerke paa at de var Jesu discipler var saa iøienefaldende, at alle maatte se det. Det var noget ganske nyt som var det raadende blandt dem, som hedningerne aldrig hadde set før, derfor sa de om de kristne, "se hvor der elsker hverandre".

Bærer de kristne dette mærke idag? Ja, uten tvil. Dette merke er de kristnes merke til alletider. Dette er sandhet nu som paa Johannes' tid naar han skriver: "Dersom noen sier jeg elsker Gud, og hater sin bror er han en løgner; ti den som ikke elsker sin bror, som han har seet, hvorledes kan han elske Gut som han ikke har seet?" 1.. Joh. 4, 20.

Men vi maa vel bekjenne, at om vi faar tro at vi er Jesu discipler, saa staar vi overfor dette langt tilbake endnu. Det er saa lite hos os av den kjerlighet som skjuler en mangfoldighet av synder hos vore feilende medbrødre. Med sorg ser vi saa ofte, at endog hos bekjendende kristne er kjerligheten blit kold, misundelse og mistænksomhet florerer, som kommer tilsyne gjennem skadefro blottelse av andres feil, istedenfor at skjule dem. Det ofte forekommer mig som om somme kristne gotter sig over andres feiltrin. I dette stykke har vi meget at lære av Jesus. Han vilde helst tie stille, da noen fine farisæere førte synderinden til ham.. Læs Joh. 8, 6. Se ogsaa hans taalmodighet med Judas. Han holdt det skjuldt for de andre like til det sidste haap var ute. Maa Gud faa gi os Jesu Aand som er kjerlighet. Amen.

Swift Current, Sask.

Herr Redaktør!

"Se, jeg staar for døren og banker; om nogen hører min røst og aapner døren, da vil jeg gaa ind til ham og holde nadver med ham. og han med mig." Aab. 3, 20.

Han som banker er Jesus Kristus og døren er vort syndfulde ufrelse hjerte. Han kalder os sine venner, han maa holde meget av os, naar han umager sig til at gaa til døren og banker. Han har salve som er lækedom for vore saar, og den er desto aldeles fri, men just for den som har saar. De karske har ikke lækedom behov. Han kommer med en kjærlighets arm og rækker ut til alle..

Det er disværre, at det er ikke til alle han kan faa komme ind. Det er vist største delen som stænger ham ute, av mange og forskjelige grunde. Dem utebliver fra Hans frelsende Naadearm. Viss det er nogen som læser disse linjer, og ikke har lukket op, saa betænk dig, det er Evig betydning for dig. Menigheten i Laodicæa hadde den rene lære, brukte Guds ord's arbeide, levde et pent moralsk liv o.s.v. Til dem banket Han paa, men til dem var Han velkommet ind? Nei! Han var aldeles utestænkt av releigøst selvbedrag. Det er alt for mange som er i Menighetene, som er ufrelste. Jesus vet bedst hvor farligt det er at være i en ufrelst tilstand, uten livet i Gud.

Hør paa røsten og luk op døren og vær stille som et værgeløst lam, da vil han holde nadver med mig og dig. Da bliver det først om min synd, utak, ulydighet og stykt i alle maater. Men hør ogsaa hvad Han har at si om sig selv at Han er kommet for at søke og frelse det fortapte: "Dersom vi bekjender vore Synder, er han trofast og retfærdig, saa han forlater os synderne og renser os fra al uretfærdighet." 1. Joh. 1, 9. Det er nadverden noget usedvanligt stort. Han som er Gud selv vil komme ind til os støvets Børn med sin frelsende Naade. Jesus er snild.

Jeg var i New Westminister B. C. i sommer. Der traf jeg en som hadde haft farm syd ifra Swift Current. Mr. Iverson hadde prøft meget av sykdom. Vatersot og Katarrh hadde aldeles ødelakt ham.. Ingen stas og ikke mat i huset. Hans søn arbeider om nætterne for at opholde sine forældre. Iverson lovpriset Gud. O, hvor god Gud er immot mig, han gir mig alt jeg ber ham om. Jeg har bedt saa inderlig ham om at faa komme til ham naar dette er slut. Han hadde aapna døren, og da blev det fred og glæde og lovprisning, alt av idel tro. Det var, at se til, det simpleste og fatigste hus og heim jeg traf paa Vestkysten. Det kom vand i mine øine da jeg samtalte med den helseløse Iverson. Naar du lukker op og han kommer ind, da sæt ikke frem stol for ham, eller noget andet ifra din side i form av en god gjerning, det har han ikke noget bruk for, ivertfald viss det er uten tro. Han tok ikke imot et eneste glas koldt vand av den Samaritanske kvinde. "Den som drikker av det vand jeg vil gi ham, skal aldrig i evighet tørste." Joh. 4, 14. "Tro mig kvinde." 4, 21.

Sit stille som Maria: "hun satte sig ved Jesu føtter og hørte paa hans ord." Luk. 10, 39. Hun hørte paa røsten og lukket op døren og trodde troen kommer ifra hørelsen.

Hvorledes anammer vi Naaden naar han er kommet ind? Ene og allene ved troen, som anamme Naaden ved Jesus Kristus. Dette er nøklen til al Guds Naade Husholdning.

— Nodrog.

Litt Smaanytt fra Calgary til Hyrden om UTFLUKT of FORENINGSLIV m. m..

Den norske kvindeforening i Calgary abholdt sin aarlige picnic torsdag 24 Juni paa St. George Island.

Fremmøtet var ubeklagelig trods at det var ikke det bedste veir for en picnic en overskyet himmel som truet med regn. Men kvindeforeningen kvinder i Calgary er noen haardføre og strævsommme kvinder som ikke gir op saa fort. Og, om ikke fremmøtet var saa godt som ønskelig var, saa dog vil en slik sammenkomst av vore kvinder føre videre til maalet og deres motto maa være "staa sammen". Ja staa sammen om end taarene falder.

Likesaa hadde ungdomsforeningen "Samhold" en vellykket utflukt til den naturskjønne Bowness park søndag 4 Juli. Dagen oprandt med klar himmel og varmt var det længe efter solgiet hadde gjemt sig bak fjeldene i vest.

Ved fire tiden paa eftermiddag kom norskene i flokk og følge damerne med; store matpakker og ikke forglemme kaffe selvfølgelig. Saa blev det hilsing og vellkommen i lange baner og norske helt fra Turney Valley indfriet ogsaa sitt løfte kom og var med os den dag.

Efter en liten pust i bakken blev det nu lagt planer for litt lek og fornøielser, baade for ung og ældre. Men varmen og den glødende sol var litt — trykkende og ubarmhjertig saa folk holdt sig mest mulig i skyggen. Nu var mange bledt kaffetørste og presten med for han maa vi ha med os skal det bli nogen skikk paa det. Det varte ikke længe før det blev ropt kaffe og mat saa det ljommet over trætoppene. Varmen greiet ikke lenger nu at holde folk i søvne men kom gjorde dem fra alle kanter og bænket sig rundt de lange veldækkede border. Efterat pastor A. Holm hadde læst bordbønnen blev en velsmakende lunch servert og hvor meget kaffe det blev drukket derom tier historien. Det herlige maaltid var over og alle reiste sig velforsynt av di rike gaver som Gud gav os i overflod.

Nu gikk man over til lit lek igjen. Nogen gik ut for en baattur mens andre prøvde lykken at kaste hestesko. Men for en landkrabbe som undertegnede er, var det bedst at holde sig paa det tørre og isteden beskue det store Guds skaper Verk og lytte til det tusind stemte kor av skogens vingende skare.

Aa hvor dem strekket hals og sang disse smaa herrens skapninger som ikke saar ikke høster og endda lever dem og takker og priser sin mester. Noget at tænke paa for os utaknemmelige og klynkende mennesker. Jo sandelig er det ikke herlig og faa sitte ute i Guds frie natur en sommer kveld; det gir hjertet en slik fred og tankerne løftes i slike stunder høit over den graa verdag. Det mest isnede hjerte kan ikke hjelpe andet end og sende en takk til Gud som gav os dette store verk.

Men nu sendte den varme sommer sol sine sidste straaler for dagen i det den sank ned bak de høie fjelde og skuggen blev saa lange av di gamle stolte ærværdige trær i Bowness park. Og mørket bredte sitt sorte tæppe over skog og egn i den før saa lyse sommer kveld og alle gikk vi hjem med et minde rikere fra en vellykket utflugt sommren 1937. Og nu naar dette skrives er den vakre sommer snart forbi og det stunder til høst, skal vi da være med i den store indhøstning?

Saa blir det efter en vel overstaaet ferie og gjenopta kirke og foreningsarbeide igjen med nytt haap op nye kræfter.

Tilslut hilses alle læsere av Hyrden med nedenstaaende vers fra kampfelerne i Calgary.

Det er saa hyggelig allensteds
hvor smaa og store har et i sinde
og det som drager det store læs
i hjertekamret er inderst inde..
Ja det er gammen
at holde sammen
Naar Ja og Amen
er kjærlighet.

Simon Oyen.

Til den Lutherske Bibelskoles mange venner.

Denne Bibelskole er ikke længer saa ukjendt blandt vort lutherske folk. Den har nu drevet sit virke i fem aar og mer end to hundrede av vor ungdom har under denne tid frekventeret skolen.

Denne ungdomsflok er skolens bedste anbefaling. De er en kraft ute i Guds arbeide og sætter sit stempel hvor de gaar frem.

Det styrker kirkens arbeide at ungdommer blir mere befæstet i Guds ord og kirkens grundprinciper. Altformange har frekventeret reformerte skoler og er saaledes gaaet tapt for vort arbeide. Ikke det alene, men disse kommer tilbake til vore menigheter og drager hvert aar flere av vor ungdom over til disse leire.

La os vaakne op til mere bevisthet om alvoret av at bevare vor ungdom for Kristus og hans rikes arbeide iblandt os.

Først av alle maa dette ansvar hvile paa vore Lutherske prester. La os opmuntre vor ungdom til at frikventere en luthersk bibelskole og da vi ha en saadan i Canada, at gjøre sig bruk av denne.

Bibelskolen begynder den første november og avslutter den sidste mars. Dette gir ungdommen til at være borte fra hjemmet paa en tid

HYRDEN

Organ of The Norwegian Lutheran Church of Canada.

Rev. H. L. Urness, Editor, Cabri, Sask.

Published semi-monthly. Subscription price: One copy, one year 50 Cents.

All contributions, changes of address, and money for the paper kindly send to

Mr. Joseph Haave, Naicam, Sask.

Entered as second class matter at the Post Office at Winnipeg, Manitoba.

Printed by the RUNDSCHAU PUBLISHING HOUSE, Winnipeg, Man.

Mere indsendelser. I dette nummer avsluttes raport fra distriktmøtet saa nu vil det bli mere rum for nyheter m. m. især vil vi gjerne faa mere læsestof i det norske sprok. En del av engelsk læsestof maa ligge over til næste nummer.

Ny forretning fører. Maa igjen minde om at alle penger for nye eller fornyelse paa bladet Hyrden maa sendes til **Joseph Haave, Naicam, Sask.** Prøv nu utover høsten at faa nye abonnenter paa Hyrden. — U.

naar det ikke er saa travelt.

Dernæst kan vi si at denne skole er billigere end de fleste. Kosten er to daler uken og rum kan faaes til meget remelig pris, utstyrede rum med sengeklæder i moderne hjem faaes for fire eller fem daler maaneden.

Paa sidste aarsmøte blev det bestemt at vi skulde samle fem tusend dollar gjennem aaret saa en bygning kunde opføres ihøst. Dette vil gi logi til de fleste av studenterne som kommer og gjøre det baade bekvemmeligere og tryggere for vor ungdom som ofte er borte fra hjemmet for første gang. La os bli enige at be Gud at han vil lægge dette indover hjertene saa vi maa ta fatt nu med engang, og sende ind de gaver som Gud lægger os paa sinde. Er vi lydige og betænker hvad løn et slikt offer vil bringe i vor frelste børn og ungdom, saa skal vi naa maalet ganske snart.

Ungdom som akter at kommer til Bibelskolen ihøst bør, indsende ansøkning i god betids. For, mere nøiagtig underretning tilskriv, Canadian Lutheran Bible Institute, Camrose, Alta., Canada.

G. M. Trygstad, Bestyrer.

Omkring Outlook College.

Et omfattende arbeide for innsamling til et skolefond søkes satt igang i alle lutherske menigheter i Sask. og Man.

Fra Outlook i Saskatchewan skrives til "Hyrden":

Vi gikk en merkedag forbi nu igjen her ved Outlook College. Det gikk ikke saa glatt som de hadde tenkt, disse medlemmene av Board of Education som møtte i Moose Jaw ivaares. Man hadde lagt ut ruten for vaare skoler her i Kanada. Saadan maa det ordnes. Outlook-skolen lukket sine dører, og tross dette at denne skolen var et juniorcollege for vaar kirke her i Saskatchewan vilde ikke kirken støtte denne vaar skole mere, ikke fordi disse herrer fant noe ved skolens drift og førsel som var galt eller ukristelig. Nei! Men fordi den kom til aa ligge i et tørt distrikt.

Det er bevislig at denne vaar skole har arbeidet til velsignelse og oplysning for vaar lutherske ungdom blandt vaare menigheter her i Saskatchewan. En masse gode lærere er gaatt ut fra denne institusjon, ungdom som har tiltvunget sig respekt og tillit fra de andre nasjonaliteter rundt omkring. De har hvor de har hatt anledning vært en god hjelp for prester og menigheter, som søndagsskolelærere, korledere og organister. De har satt sitt stempel og merke der de har arbeidet. Nu skulde denne skole med hele sitt utstyr av møbler og instrumenter, ting som har kostet tusener av dollar stenges fordi avlingene har slaat feil. Store, tidsmessige bygninger staar der ferdige til aa tas ibruk naar som helst. Der er tross uaar og faa studenter bare en liten gjeld idag. Denne gjeld kan godt dekkes ved salg av eiendom i Nord Dakota. Saaledes kan eiendommen staa gjeldfri gaanske snart.

"Ingen støtte mer fra kirken," sa disse herrer. Men Camrose-skolen skal støttes op til 4000 dollar pr. aar dersom den vil gjøres saa som der befales. Jo, jo! Ta all støtte fra den skole som hører kirken til og gi den til en skole utenom kirkens autoritet.

Camrose er ikke saa centralt for vaar kirke som Outlook, men man synes aa ha mer garanti der for gode avlinger. Haaper de ikke blir skuffet!

Camrose skal altsaa faa den ære aa forberede unge menn for prestegjerningen. Kunde ikke dette like saa godt være gjort her i Outlook? Er der mer garanti for mere sann kristendom i Camrose enn der er her? Maaske! Jeg tror dog vi hadde ialfall ett aar flere presteemner her ved skolen enn Camrose noensinne har hatt. Hadde veien vært aapen den gang for disse saa hadde vel de fleste av dem vært i kirkens tjeneste idag.

Nu! Det er jo høit op og langt frem ennu. Presteseminaret i Saskatoon er ennu bare en drøm. Camrose har vel ogsaa meget aa gjøre før de er ferdige for et junior Collegearbeide for kirken.

Kan hende kirken er saa mektig nu at den kan hjelpe Camrose til bygninger og utstyr ved siden av aa sette seminaret igang i Saskatoon! Alt dette ser noe rart og underlig ut. Forkaste en skole som hører kirken til, med det formaal aa støtte en annen skole de ingen kontroll har over. Ja, vi faar se.

*

Det var egentlig denne merkedag jeg skulde la bladets lesere faa litt rede paa. Jeg med flere gikk her nedslaat og nedstemt, hadde svært liten tro paa dette møtes utkomme. Tenkte saa, her kommer ingen allikevel. Motet var tapt, syntes som vi ikke hadde venner mere. Tørt og elendig over alt i provinsen vaar, ingen utsikt til avling, det ene aar verre enn det annet. Endog denne Saskatchewan alfafaen (russisk tistel) vilde ikke gro frodig nok. Et ugrass man har til aa begynne med forbannet men som nu velsignes. Som en kvinne sa: "Vi faar takke Vaarherre for tistellen." Hvem kunde vel ha tenkt noe slikt noen aar siden; — Men, tilbake til merkedagen igjen.

Til stor forundring og glede for oss kom der en stor forsamling. Menn og kvinner fra alle kanter. Flere langveis fra, noen sine 300 miles. 10 prester og henved 20 delegerte fra forskjellige menigheter. Vi fant ut at Outlook College har mange venner ennu. Man organiserte sig ved aa velge pastor Urness til formann under møtet, undertegnede til sekretær. Man tok hele formiddagssesjonen til fri diskusjon av de tre resolusjoner som blev vedtatt i Saskatoon. Disse er aa finne paa side 394 i aarsberetningen for dette aar.

En livlig samtale, interessant og oplysende, skarp ogsaa. Man er jo paalagt ikke aa vær epersonlig i sine uttalelser. Man maa ikke røre ved noe som kan vekke uro. Man maa tilsløre alt paa en saadan maate at man kommer til klarhet lenge efter. Dette er ikke saa greit for den som ikke har bedre vett enn han sier hvad han mener rett ut.

Det gikk dog denne gang noksaa bra, mange oplysninger i svar paa spørsmaal som blev fremsatt av forskjellige delegerte.

Før man gikk til spisesalen hvor byens lutherske kvinneforening serverte middag blev en komite valgt til aa utarbeide resolusjoner for eftermiddagsarbeidet. Den bestod av pastor Aandahl fra Rose Valley, Einar Hemstad fra Domeremy og H. M. Hendrichsen, Outlook. Disse bragte inn til møtet resolusjoner delt i 4 punkter.

1. Be is resolved that this meeting, consisting of pastors and delegates from congregations of the Norwegian Lutheran Church of Canada in Saskatchewan and Manitoba, organize an association named "The Outlook College Association of the Norwegian Lutheran Church of Canada." (Carried).

2. Be it resolved that no changes be made in the articles of incorporation, but that the Outlook College property remain in the name of College corporation of the church. (Carried).

3. Be it resolved that a Board of Directors consisting of five (5) members be elected at the annual meeting of the Association and this Board of Directors operate school and control property as authorized by the Association and the church.

(Denne paragraf blev ogsaa antaget saadan som den nu er.)

4. Resolved that all pastors serving Congregations in Saskatchewan and Manitoba, do their utmost to effect College consciousness within their respective Congregations and Luther Leagues.

Der blev noksaa megen diskusjon angaaende punkt 3. Man var ikke tilfrets med dette valg av "Directors" saa lenge man hadde et "Board of Management" som skulde staa til neste aarsmøte. Avsmittet blev dog vedtatt.

Til direktører valgtes Paul Henrichs, Outlook, Einar Hemstad, Domereym, Oscar Berg, Outlook, pastor Aandahl, Rose Valley og pastor H. L. Urness, Cabri.

Under behandlingen av disse punkter blev megen vekt lagt paa punkt 4.

Vil nu vaare prester gjøre sitt til fremme for skolen saa var meget vunnet.

Flere av prestene erklærte sig mere en villig. De hadde sine planer, især ved samarbeide med sine lutherske ungdomsforeninger i menighetene. Undertegnede bragte frem for møtet en tanke som har vært nevt her iblandt vaart folk.

Faa en agitasjon igang over hele linjen. Faa vaart folk interessert saa meget at hver luthersk familie i Saskatchewan og Manitoba vil igjennem aarets løj gi en dollar til skolefondet. Hver familie. Prestene maa bringe dette frem for sine respektive menigheter. Naar saa menighetene gir sitt samtykke til dette, velges en mann i deres midte til aa se til at disse dollar blir innsendt til kassereren, pastor Berge, Outlook. Dette synes aa være en god plan. Tar man først fatt. Hver prest bringer saken frem for sine, o.s.v. Agitasjon fra vaare blad vil ogsaa hjelpe saken frem. Vi har et aar aa gaa paa. Maaske ser alt bedre ut neste sommer.

En beslutning blev tatt om at skolen skal aapnes om et aar fra nu av. Meget maa gjøres før den tid. Man maa sikre sig studenter, penger maa samles for aa faa alt iorden igjen efter denne hvile. Den gode brønden som har gitt saa rikelig og godt vann i alle disse aar er ustand. Det vil ta noksaa meget for aa faa den istand igjen. Det maa nok ogsaa ansettes en vaktmann ved skolen, helst en som er hendig til sette ting istand, holde alt i orden.

*

Naar vi ser utover saa ser vi en masse lutherske familier. Vil nu alle disse slaa ring om skolen vaar, saa er alt vel. "Mange bekker smaa, gjør en stor aa," sier ordsproget. Saaledes ogsaa her. Faar vi dette til saa vil saken gaa tross all motstand.

Faa en skolegang hvor foreldre trygt kan sende sine barn.

Faa lærere og bestyrer efter Guds behag. En skole som vi kan vente stort utbytte av. Utdanne unge menn og kvinner som kan bli til hjelp og som lys blandt vaart folk og i vaar kirke.

Kommer ikke skolen igang fikk vi grei beskjed av selve borgermesteren om hvad som vil hende. "Vi maa," sa han, "beskytte oss selv, vi maa derfor hvis ikke skolen aapnes igjen beskatte eiendommen saa vi kan faa "clear title" engang." Dette var jo ren tale. Altsaa dette er tanken. En skatt av 1000 dollar pr. aar kan vel ingen husere med. Saa vi forstaar hvad vi har aa gjøre. Ett av to. Enten sette skolen igang eller miste den.

Møtet vi hadde denne gang var opmuntrende for oss alle. Vi fikk da mot til aa forsøke igjen.

Idet vi var igang med aa slutte møtet kom fru Edna Berg, hun som er formann for kvinneforeningen som hadde bespist oss op i møtesalen og forkynte at alt som blev tjent ved bespisningen skulde gaa til college-fondet.

Man klappet i hendene og var svært glad.

—Oscar Berg.

Mot til at gi.

Det er saligere at gi end at ta.
Ap. gj. 20, 35.

De fleste av os mener at det er risikabelt at gi. Derfor er vi saa forsiktig og beregnende naar vi skal gi. Da blir vi plutselig store økonomer alle sammen. Vi vet paa en prik hvor mange og hvor store utgifter vi har, og særlig husker vi det sidste. Hvor meget vi har git bort i gaver i det sidste.

Ellers er vor økonomiske forsiktighet kanhænde ikke saa stor. Naar vi f. eks. gaar i butikken og gjør indkjøp til os og vore kjære, da er vi mere rummelige og mindre beregnende.

Ja, det skal et stort troens mot til at gi.

Av naturen har vi alle let for at se det slik, at de blir borte for os de penge eller eiendele vi gir. Derfor bruker vi ogsaa, betegnende nok, uttrykket: gi bort. Troen derimot faar mot til at gi, fordi den ser det vantroen aldrig ser: velsignelsen ved at gi.

Først og fremst dette at man kan faa være med at lindre nød, hjælpe dem som er i en knipe, lyse op i hjerter og hjem, hvor mismot og haapløshet har lagt sin lammende haand.

For en velsignelse det er at være med og gjøre mennesker glade og trygge! Ikke bare ved den gave de faar, men endnu mere ved den omsorg og offervilje de møter, og som gir disse kuede og skræmte sjæle den tillit til menneskene som de holdt paa at miste. Og som de ikke kunde miste uten at verden og livet blev dem et stort ishus hvor den lille sjæl lydløst vilde fryse ihjel.

Dernæst velsignelsen for os selv, den indre glæde og lykke som hver frivillig gave lægger igjen i vor sjæl.

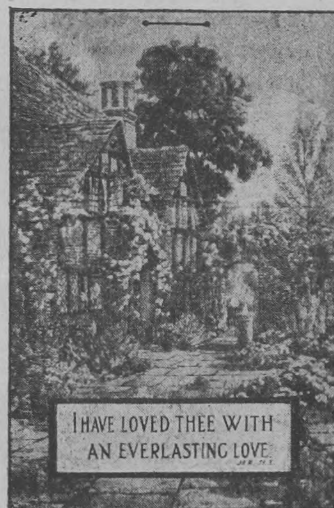
Er dit kristenliv lykkeløst og tomt, da har du sikkert glemt at gi.

Luk nu op dine øine saa du faar se nøden, og begynder at lindre den ved dit offer og dine gaver, da skal du opleve en mærkelig forandring, ikke bare inde i hjertet, men ogsaa i dine omgivelser. Alt blir anderledes at se paa: himmelen, jorden, menneskene og dyrene og blomsterne. Alt smiler til os. Og vi smiler igjen.

Egoismen isolerer os, ikke bare fra menneskene, men fra alt omgivende liv. For egoistens blik lukker livet sig automatisk igjen. Egoisten ser ikke noget andet end sig selv, hvor han end vender sig hen. Den givende kjærlighet derimot er som en tryllestav, der lukker alle døre op.

Vi kjender en deilig enhet med alt liv. Vi ser menneskene og vil dem vel. Vi ser planterne og vil dem vel. Vi ser dyrene og vil dem vel. Vi kjender livets hemmelige fryd og takker Gud for den usigelige naade som det er bare at faa leve.

(O. Hallesby i "F.F. og R.")

Bekjendtgjørelse.

Swift Current Kreds holler møte i Zions Mgh. Syd fra yle, Past. K. Bergsagel's kald 10de til og med den 12te september. Møtet begynner Kl. 2 efterm.. Med indledning av samtaleemnet at. 28, 18—20. Indleder past. O. J. Marken. Da dette møte blir kredsens aarsmøte bedes alle menigheter i kredsen at senne 2 delegater hver. Kvindernes missionsforbund bør ogsaa huske paa at sende delegater. Forbundet pleier at faa en session under møtet. Bestyrelse ska sælges.

O. J. Marken, Vis. pres.
G. Ostrem, Sec.

For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth on him should not perish, but have eternal life.

SHEPHERD

He that believeth on him is not judged; he that believeth not hath been judged already, because he hath not believed on the name of the only begotten Son of God.

I AM THE GOOD SHEPHERD. John 10, 11.
ORGAN OF THE NORWEGIAN LUTHERAN CHURCH OF CANADA.

Winnipeg, Manitoba, Second Nr. in August 1937

Luke 10:23-37

Rev. John Peterson

"Sermonettes."

"GO, AND DO THOU LIKEWISE."

What is the "likewise" our Savior refers to? It is what the Samaritan did for the poor fellow that had been robbed and beaten.

Jesus points to this good man who was so kind and went to so much trouble for the man he never knew before, an entire stranger. That's the "likewise" he means. "That's the kind of a man I want you to be; that's the way to show yourselves neighborly."

"Go," the Lord Jesus says. If we just go about our daily duties; if we take care of what we ought to do, we shall find lots of chances to show what love and kindness there is in our hearts. Isn't it true? Don't we find in school, at home, out at play or work all kinds of chances to show ourselves as men? We meet people who have few friends, we meet some who are in trouble, we often find a boy or girl, a man or woman whom others laugh at or will not have anything to do with. And how often it happens we hear of some poor family in need, of the many sick in our hospitals, of the many orphans in our children's homes. Oh, if we only go out with our eyes and ears open we shall find a thousand things to stir our pity. And that's what Jesus wants us to do, go out and see how much need there is of our help.

But not only to go out and look at the need, the suffering, and to talk about it; but do something to relieve it, as the Samaritan did. "Go, and do thou likewise." And what did he do? He had compassion on the poor fellow. He pitied him. So should we look at the need, the suffering we meet with, and think of it, so we can be moved to pity. But that is little help for anybody. He went to the poor man who lay half dead in the road and bound up his sores and cleaned them. He didn't stop to ask who the man was, he didn't care about that. One thing he thought of, and that was to do what he could to help the poor fellow. It made no difference whether he was a Jew or a Greek, a German or a Swede, a poor man or a rich man, or even a good man or a bad man; he saw him suffering, and he wanted to help him all he could.. And that's the way for us all. Be kind to everyone we can; pity the suffering ones whereever you meet them; and try to do what you can to make it pleasanter for them. Be noble, pure, kind, brave, Christian men and women wherever you go. And then we shall honour our dear Savior. Amen.

Annual Financial Statement.

Balance on Hand June 1, 1936		$324.88
Receipts:		
Subscription	$440.51	
D. M. P.	55.35	
Advertising	50.00	
Gifts	39.50	
Accrued Interest	1.37	
Total		586.73
Grand Total		$911.61
Expenditures:		
Rundschau Publ. House	356.66	
Stamps & office expense	25.08	
D.M.P. Postage & Stationery	10.50	
Exchange	1.91	
Rev. K. O. Kandal (Debt)	273.25	
Total		667.30
Balance on Hand June 30, 1937		$244.31

—B. O. L.

Canada District Convention, Saskatoon, Sask., July 7 - 11.

by Rev. K. O. Kandal, Secretary.

(Continued from last issue)

Committee on Equalization Reported

(Members: H. Egland, A. Lewis, E. Haave sec'y.)

1. Motion made by Rev. Bergsagel to postpone action until two years from now, was seconded. Motion lost.
2. Carried.
3. Carried.
4. Carried.

President Lavik introduced at this time Missionary Rev. A. Haugen. Rev. Haugan spoke.

Elementary Christian Education.

The resignation of this committee was accepted by the convention. (This was done to elect a committee more central located.)

Announcements.

Session closed by uniting in the Lords Prayer.

Committee No. III. — "Finances"

Committee No. 3, on Church Finances met and organized with pastor K. Bergsagel as chairman and pastor B. Ostrem as sec'y. The other members being pastor P. Lerseth, Mr. A. J. Flotre and Mr. A. Lewis.

1. We, the Norw. Luth. Church of Canada, in convention assembled, express our sincere and heart-felt thanks to God for the manifold temporal blessings which He has showered upon our church hitherto in our institutions and congregational activities. May the triune God continue to bless us in the future and help us to trust Him more in temporal, as well as in spiritual affairs.
2. We also express our appreciation and thanks to our Stewardship secretary Dr. A. J. Bergsaker, the district and circuit financial secretaries and pastors, for their efficient leadership in the ingathering of the budget.
3. Be it resolved that we urge upon all pastors and congregations to cooperate with district and circuit Financial Secretaries in their efforts to stimulate interest in the ingathering of the synodical budget.
4. Be it further resolved that we recommend the continued use of the Penny-a-meal containers as suggested by the Stewardship Secretary.
5. And be it further resolved that the Norwegian Lutheran Church of Canada endorses the plan of the commission appointed for the "Centennial Ingathering"; and that we urge our pastors and congregations to include this plan and project in our interest and love, and above all that we remember it in our prayer, that God may use it as a blessing for generations to come. (See Report p. 10.)

1. Adopted by a rising vote..
1. Adopted by a rising vote.
2. Resolution as ammended, Adopted.
3. Carried.
4. Carried. 5. Carried.

Resolution in regard to the Lutheran Voice. 1. Carried. 2. Carried. 3. Carried. 4. Carried

Report from Com. No. 1.

(This was report No. 2)

1. Whereas we have been and still are in difficult economic conditions, and whereas a great number of pastors, both missionpastors and those in selfsupporting calls, are working for salaries, from $100 to $1000.00 and even less, paying all their own expenses, thus being obliged to make sacrifices on every hand, and

Whereas Eastern district has resolved to propose to the General convention in 1938, that the District Presidents salaries be raised from $2500 to $3000 plus present allowance for traveling expenses.

Be it resolved, that we strongly oppose such move, because of injustice such a move would be to the already underpaid pastors who of necessity would have to sacrefice still more to make these salary increases possible.

2. In view of the very severe drought conditions which has affected a large area of our church in Canada, and knowing that members of our church body will be forced to move, and in view of the fact that we as church are concerned in their spiritual welfare, therefore we recommend that a committee of three be elected for the northern district of Sask., also for the northern district of Alta., to gather the available information and advise intending settlers, as to conditions both as regards church affiliations, and suitable places for settling.

We also recommend that we have a Key-man in southern Sask., central Sask., and central Alta., to advise and guide intending settlers to the best of their ability.

3. Whereas many children in our District do not have the oppertunity of being instructed in the Lutheran faith, and whereas other Lutheran Synods as well as other denominations in Canada have had considerable success in using corespondence courses for this purpose, therefore be it resolved that the Canada District of the N.. L. Ch. of Canada request the Board of El. (christion) Education of Canada District to have such a course prepared for use in our District. —

4. Whereas it seems highly desirable both for a proper adjustment of the various local fields, and for effectively meeting the larger problems that face our church in Canada, that at least all Norw. Lutherans in western Canada be united in one organization as soon as practicable, therefore be it resolved that a committee consisting of the President and secretary of the district be instructed, — subject to the approval of the Church Councel, to extend a cordial invitation to the Canada district of the Lutheran Free Church, to unite with us — and in case the invitation is favorable received, and in the judgement of the Free Church is in line with their best interest to work out concrete proposals for submission to Church Councel and to a later District convention for final action.

5. Whereas our church is a confassional church and is trying to fulfill the command of our Lord in making desciples of all people and in view of the many snares which the devil and the world employ to entise our people from the path of righteousness, we recommend that no pastor, official or as member of our church, take part in any convention or program where a dance or anything of a questionable nature is connected with the program.

1. Carried. 2. Carried. 3. Carried. 4. Carried. (Referring to the Free Church.) 5. Carried.

Report from Nomination Committee.

Board of Management for Outlook College: —

Rev. J. A. Berge, Outlook, Sask. Moved that the sec'y cast the vote of the convention, for Rev. Berge, as a member of Board of Management for Outlook College. — Carried. The sec'y cast the vote, for Rev. Berge, and he was declared elected.

Rev. E. E. Hoff, Moose Jaw, Sask. Moved that the sec'y cast the vote of the convention, for Rev. Hoff as a member of Board of Management, for Outlook College. — Carried. The sec'y cast the vote for Rev. Hoff as a member of Board of Management for Outlook College. He was declared elected..

Members of Elementary Christian Education:

Mr. George Gilbertson, Frontier, Sask., Rev. K. Bergsagel, Kyle, Sask., and Rev. G. Ostrem, Admiral, Sask.

Advisory Board: — Rev. C. Hoversten, Ryly, Alta., Mr. A. Lewis, Camrose, Alta., Rev. B. O. Lokensgaard, Saskatoon, Sask., Mr. P. Frostad, Outlook, Sask., and Rev. F. Johnson, Assinaboia, Sask.

Board of Education: — Rev. K. Bergsagel—for 3 year term, Rev. J. B. Stolee—for 1 year term, and Rev. I. Saugen—for 2 year term.

Assistant Editor for Lutheran Voice:—Rev J. T. Dahle, Watrous, Sask. — Elected.

Member of Board of Charities: — (Old People Home, Bawlf, Alta.) Rev. A. Tveit, Edberg, Alta.

Rehabilitation Committee.

For North Saskatchewan: Rev. Albert Vinge, Fairy Glen, Sask., Rev. K. O. Kandal, N. Battleford, Sask., and Rev. A. Syverud, Prince Albert, Sask.

For North Alta.: — Rev. Christ Lystig, Edmonton, Alta., Rev. T. J. Vikse, Grande Prairie, Alta., and Rev. Dahle Melsæther, Glendon, Alta.

Key Man for Southern Sask.: — Rev. Jacob Stolee, Macoun, Sask. — Elected.

Key Man for Central Sask.:— Rev. K. Bergsagel, Kyle, Sask.—Elected.

Key Man for South Alta. (as well as central Alta.): — Rev. E. O. Walker, Medicine Hat, Alta. — Elected.

President Lavik at this time called upon Missionary, Rev. Palmer Anderson to speak to the convention. — Missionary Rev. Anderson spoke at this time.

Report from the Credential Com.

Pastors 38. Delegates 46. Total 84. Moved that minutes be adopted as read. Carried. Announcements. Doxology and Bennediction by President Lavik.

Saturday Night July 10th 8 P.M.

An Illustrated Lecture about our Mission work in China given by Missionaryy Rev. A. W. Haugan.

Sunday Morning July 11th.

9 o'clock — Communion Service. The alter service was conducted by the local pastor, B. O. Lokensgaard. The confession address was given by Rev. A. K. Odland. Text: Rom. 8, 1—4.

Divine Service at 11:30 A.M.

Hymn No. 35: "O God the Rock of Ages." Alter service by Rev. B. O. Lokensgaard. A selection by the local choir. Hymn No. 662: "O God, our help in ages past." Sermon by Dr. J. A. Aasgaard. Text John 9, 4. Hymn No. 390. "Work for the Night is coming." Convention offering received at this time. Thanks for the offering extended by Dr. Aasgaard.. Announcements, by President Lavik. A

WOMEN'S MISSIONARY FEDERATION

I. O. THVEDT, Editor — LANGHAM, SASK.

MISSION BOXES.

Through the medium of this page may I take the opportunity to remind all Ladies Aid members and all who may have Mission boxes, that the time for the ingathering is drawing near. .

All Mission boxes should be collected at the last meeting in September or the first meeting in October, and new ones distributed for the coming year.

One half of this money goes to Foreign Mission and the other half goes to Home Mission. The money should be sent to Rev. H. O. Shurson, 425 South 4th St. Minneapolis, Minn., and should be marked Mission Box money.

There is great joy in service. In John 13, 17 we read: "If ye know these things happy are ye if ye do them." We must know in order to do, if we do not put this knowledge into practise, our doing is vein and fruitless. If we love Jesus we will feed His Lambs. His Sheep.

Through our Mission Boxes we have the blessed privilege to give of our means in order that the Gospel may be sent out to our brethren in China. Madagascar and South Africa, who still sit in darkness. Also to our fellow men on the Home Mission fields, who look to us for help.

To do brings happiness. To neglect our duty we shall come short of happiness. Let us try to fullfill the demand of the Scripture by taking a Mission box into our homes and filling them according to as God has prospered us, and as we drop in our offerings let us pray that the Holy Spirit will so rule our possessions that the grace of our giving will remind us of His unspeakable gift.

Agnes Anderson, Langham, Sask.
Dist. Mission Box Sec.

The Women's Missionary Federation of the Yorkton Circuit met at North Prairie, Rev. P. C. Haaland's charge, July 3, 1937. There was a record attendance and a good program was rendered. The president, Mrs. Aasheim led in devotion after which Lorraine and Margaret Braun sang a duet, thereafter a song by the North Prairie choir. Mrs. Ludwig Melsness, representing the local L. D. R. gave a talk on the Theme "Lovest Thou Me". She brought forth that young women can help in the Lord's work in the Sunday School in the home and in the various societies of the church. A massed choir sang several songs throuout the evening. Mrs. Alma Lindstrom gave a reading and Mr. and Mrs. Haaland sang a duet. Mrs. F. Carlson of Preeceville gave a paper on the Theme wherein she likened Jesus to a lover who is wooing us unto Himself. A man's quartette sang, then a solo by Mrs. J. Sandager. Mrs. Aasheim gave her paper from the Home Mission side and brot forth interesting incidents in a Home Missionary's work. A duet was then sung by Elsie Sandager and Clarice Olsen. A short business session was held after the program wherein Mrs. Aasheim was reelected president, Mrs. H. Braum, N. Prairie, Vice-president and Mrs. Pethick, Preeceville, Sec. Treas. The collection amounted to $11.12. The meeting was closed with the singing of a Hymn and the pronouncing of the benediction by Rev. Haaland.

Mrs. Pethick, Sec.

ANNOUNCEMENT.

The Women's Missionary Federation of Swift Current Circuit will meet in conjunction with the regular Circuit meeting held at Zion congregation, Rev. K. Bergsagel's charge, Sept. 10—12. Mrs. I. O. Thvedt, our District President will be with us. The various Aids should send delegates. Mrs. G. J. Ostrem, sec'y.

"Christ also suffered for us, leaving us an example, that ye should follow his steps." (1. Peter 2, 21).

*

Beware of little extravagence; a small leak will sink a big ship.

—Benjamin Franklin.

*

By whomsoever truth is spoken, it is spoken by the gift of Him who is the Truth. —*Augustine.*

*

The God of heaven, he will prosper us; therefore we his servants will arise and build. —Neh. 2: 20.

*

Preach the word; be instant in season, out of season. 2. Tim. 4: 2.

---

selection by the local choir. Alter service. Hymn No. 19: "Now thank we all our God."

Sunday, July 11th 2 P.M.

Hymn No. 9: "Praise to the Lord." Missionary Palmer Anderson spoke especially in regard to the mission work of our church in China. Hymn No. 249, 1—2. Dr. J. R. Aasgaard spoke at this time, in Norwegian, on the text of the day: "The bread of life." Hymn No. 249, 3—4.

Announcements and collections. President Lavik read at this time a telegram received from Dr. Iver Iverson. President Lavik spoke a few words of farewell. What we can expect "in the power of God." — "Ye shall receive power."—

Business Session.

President Lavik called to order the Outlook College corporation. Resolution passed, in regard to Outlook College, read.

Motion made, that this meeting approve all resolutions and elections made, in the district convention, in regard to Outlook College.. — Carried. The district President appointed at this time the district secretary, to act as sec'y for the Outlook College Corporation. — Carried.

Motion made to adjourn the Outlook College corporation. — Carried.

Report from the resolution committee read:

Resolutions.

The Annual Meeting of The Norwegian Lutheran Church of Canada, in Concention assembled July 7—11, 1937, **hereby expresses appreciations and cordial thanks to:**

Zion Lutheran congregation for the invitation to hold our 1937 convention here —

To Pastor and Mrs. Lokensgaard and family for their helpfulness and hospitality —

To Zion Lutheran Ladies Aid for the efficient way in which they served the visitors. —

To all committees and individuels locally giving of their time to making our stay so pleasant. —

To Dr. J. A. Aasgaard for his kind help and his encouraging messages.—

To Missionaries Haugan and Anderson for their inspiring challenges to the convention. —

The convention also wishes to express our appreciation to the Session of the Westminister United Church for the kindness in giving the convention the use of the conveniently located and well equipped church building. (Copy mailed to Session of church.) —

The convention at this time expresses to Dr. J. R. Lavik deep appreciation for his efficient and sacrificial services as the leader of our church work in Canada, in the capacity of district President during the last biennium, and to the Brycelyn call, who so kindly served us by giving their Pastor, Dr. Lavik, a two years leave of absence.

Expression of thanks is also tendered the Saskatoon Star Phoenix for giving space in the columns for convention publicity. J. T. Tandberg and A. M. Vinge.

Moved, that these resolutions be adopted by a rising vote. — Carried. They were adopted by a rising vote.

The Apostolic Creed and Bennediction by Dr. Lavik.

YOUNG PEOPLE'S LUTHER LEAGUE

Rev. A. M. VINGE, Editor — FAIRY GLEN, SASK.

COMMENTS.

"Take heed, brethren, lest there be in any of you an evil heart of unbelief, in departing from the living God." Hebrews 3: 12.

The above is one verse out of the Epistle text for the tenth Sunday after Trinity. It keeps ringing in our heart today. It is as one speaker expressed it, "One of God's worning signs along the highway of life." How good God is to bring it to our attention. How timely! When the worldly people plunge headlong unto the vortex of a sinful whirl, and while many professed christians follow with itching ears the false prophets of today. Surely we need to be watching and praying. "Exhort one another **while it is called today".** How these words of the text too, should focus our vision upon the great consummation. This is the day of Grace, this is the day of opportunity. Therefore dear friends, let us listen to these words like the tolling of the bells from the cathedral of Heaven—listen to these words, "take heed brethren."

We want to thank the contributors for the convention reports that have come in. The space in this issue will be given to them.

The following is the message given by Pastor B. O. Lokensgaard, Saskatoon, at the International I. P. L. L. Youth Conference in Minneapolis, June 1937.

Experienced by Faith.

When Christ refers to Himself as "the life" He offers Himself as the "fount and mediator of the spiritual and eternal life." Being the true and living way to God we must needs return by Him into fellowship with the Father. We who were dead in trespasses and sin are made alive unto God through Jesus Christ, our Lord. Through Him alone do we have access to God, to spiritual and eternal life. "No man cometh unto the Father, but by me."

1. The Faith which experiences Christ, the Life.

This access we have by faith. Faith has been defined as "a penitent sinner"s acceptance of the grace of God offered to the sinner for Christ's sake." Reconciliation with God has been effected; the work of redemption is accomplished. There is no need for any meritorious work on the part of man; but this alone is necessary, that man receive the salvation offered him, and that he appropriate to himself the promise that is given; and this is done alone by faith. Faith is a step into the seeming void, but underneath are the everlasting arme of God. It is "essentially a venture into the unknown, for the reason that spiritual truth is not known until it is experienced, and it is not experienced until it is accepted on faith."

Faith is more than knowledge, although it embraces knowledge as a principle element. To believe in Christ one must have a knowledge of Him and His merit, of God's grace and salvation. Faith again is more than an approval of this knowledge, an assenting thereto. This too is necessary to a true faith, although it is not at all sufficient simply to regard as true the teachings concerning salvation. Faith is complete when the sinner not only knows and approves, but also "lays hold on Jesus Christ as his only Saviour from sin, death and the power of the devil; and seeks his only refuge in Him and His merits, and with infinite confidence relies upon Him." This confidence can be said to be the essential element in faith. It is that which makes faith living and vital. It is that which distinguishes the true believer from one who is an heretic, or from one who lives in dead orthodoxy.

This faith is not man-made, but God-given. By His effectual working through the Meens of Grace the Holy Spirit creates a new heart in man. The Bible states clearly that this is so. "For it is God that worketh in you both to will and to do of His good pleasure." And again it says: "For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves; it is the gift of God; not of works, lest any man should boast." The product of this work of grace is a believing heart.

The Bible stresses the importance of faith. In solemn tones it warns: "Withouut faith it is impossible to please God." Scriptures were written for the avowed purpose of creating faith, preserving faith, and strengthening faith. It speaks of itself when it claims: "These were written that ye migth believe that Jesus is the Christ, the Son of God, and that, believing, ye might have life through His name." The Bible parades before our view a host of men and women for the express purpose of teaching the necessity and blessing of faith, and the terrible consequence of unbelief.

"Faith alone" can accept the life Christ has to give. "But as many as received Him, to them gave He power to become the Sons of God, even to them that believe on His name."

2. The Experience Faith brings.

The sum total of experience that comes to us through faith in Christ is the discovery of life. Paul confesses this discovery when he says: "I am crucified with Christ: nevertheless I live; yet not I, but Christ liveth in me: and the life that I now live in the flesh I live by the faith of the Son of God, who loved me and gave Himhelf for me." But Paul could not say this until he had learned the truth "that Christ Jesus came into the world to save sinners; of whom I am chief." And so, the first experience of faith in Christ is the assurance of forgiven sins.

This blessed experience can come only to hearts that are broken and contrite, hearts fully conscious of sin and guilt. When such a penitent, encouraged by the promises of God, dares to believe His forgiving word, then every barrier is broken and the Father and child meet. Faith in Christ can do nothing if it cannot give assurance of the forgiveness of sins. To one penitent Jesus said: "Thy faith hath saved thee; go in peace." To another we have heard Him say: "Son, be of good cheer; Thy sins are forgiven thee." To all He cries: "Him that cometh to me I will in no wise cast out."

But Luther says: "Where there is forgiveness of sin there is also life and salvation." It follows then that another experience wrought by faith in Christ is the realization of the possession of life and eternal salvation. This is the fruit of embracing Christ with a believing heart. "I am come that they might have life, and that they might have it more abundantly." And again He says: "Verily, verily, I say unto you, he that believeth on me hath everlasting life." Faith is the only means by which we can thus embrace the Giver of life. "He that believeth and is baptised shall be saved; but he that believeth not shall be condemned."

Because Jesus is 'the Life' and can impart life to His followers, faith brings a final experience, that of Victory. John Arndt writes: He that has faith in Christ "cannot be hurt by sin, death, the devil or the world; for he has Christ dwelling in him who is his righteousness against sin; his life against death; his strength against the devil; his victory over the world." — "This is the Victory that overcometh the world, even our faith."

It is not faith in itself that can do all this; it is the Christ who dwells in our hearts, Himself the "author and perfecter of our faith."